

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/173/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200361
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014200361.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: mjr. JUDr. R. W., bytom H., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1010604/1/602068/2013 zo dňa 16. decembra 2013, personálneho rozkazu prezidenta Finančnej správy č. 112/2013-1010702 zo dňa 7. novembra 2013, rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/94416/2014 zo dňa 20. februára 2014, rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/49091/2014 zo dňa 24. januára 2014 v spojení s rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 543429/2013-1010601 zo dňa 12. novembra 2013, rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24. januára 2014 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/40/2014-108 zo dňa 25. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2014-108 zo dňa 25. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom krajský súd konanie o preskúmaní rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/602068/2013 zo dňa 16.12.2013 zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pre oneskorene podanú žalobu, konanie o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/94416/2014 zo dňa 20.02.2014 zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p. pre späťvzatie žaloby, a konanie o preskúmaní zákonnosti personálneho rozkazu prezidenta Finančnej správy č. 112/2013-1010702 zo dňa 07.11.2013 zastavil. O trovách konania v tejto časti uplatnených nárokov rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

1.2 Ďalším výrokom napadnutého rozsudku krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/49091/2014 zo dňa 24.01.2014 v spojení s rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 543/429/2013-1010601 zo dňa 12.11.2013, rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24.01.2014 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14.11.2013, podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

1.3 V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pre žalobcu boli najpodstatnejšie rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/49091/2014 zo dňa 24.01.2014 o jeho odvolaní z doterajšej funkcie a preložení na iný výkon štátnej služby, v nadväznosti na rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24.01.2014, ktorým bol ustanovený riaditeľom Colného úradu v Michalovciach do funkcie hlavný colný referent s nižšou platovou triedou, s miestom výkonu funkcie na pobočke Colný úrad Maťovce.

1.4 V súvislosti s úpravou systemizácie krajský súd poukázal na ustanovenie § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe colníkov“) a v nadväznosti naň uviedol, že z administratívneho spisu nevyplýva, čo bolo podkladom pre vydanie takého personálneho rozkazu, pričom žalovaný ani v rozhodnutí, okrem spomenutých finančných prostriedkov, neuviedol, v dôsledku čoho sa musela v priebehu roka 2013 vykonať zmena systemizácie. Z hľadiska dôležitosti zmeny v systemizácii miest pre účely zrušenia práve jednej funkcie staršieho referenta špecialistu /4009/ oddelenia inšpekcie FR SR - referát Východ, odboru inšpekcie FR SR, sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR, s miestom výkonu štátnej služby v Prešove, do ktorej bol žalobca ustanovený prezidentom Finančnej správy FR SR rozhodnutím č. 1317312/2012 zo dňa 31.12.2012 a zaradený do 7. platovej triedy s určeným služobným platom 1 027,- €, v administratívnom spise nie je žiadna zmienka o tom, v dôsledku akých organizačných zmien muselo dôjsť na konci roka 2013 k zrušeniu tejto funkcie. V zmysle napadnutého rozhodnutia bol totiž žalobca ustanovený do tejto funkcie preto, lebo dňom 01.01.2013 došlo k zrušeniu jeho doterajšej funkcie a vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činnosti. Ak táto iná náplň nevyhovovala práve k 14.11.2013, potom dôvodom na zmenu systemizácie mohol byť iba ďalší rozpočtový rok 2014, na základe postupu podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov. Žalovaný síce v dôvodoch napadnutých rozhodnutí uviedol, že sa nevytvorila nová funkcia, ale neuviedol, z akých právnych dôvodov došlo k zrušeniu doterajšej funkcie, teda k zníženiu počtu systemizovaných miest na konci roka 2013. To, že bolo potrebné posilniť schengenskú hranicu, prípadne, že doterajšia práca bola neefektívna, nebolo ničím zdôvodnené.

1.5 Krajský súd ďalej zistil, že došlo k prerokovaniu preloženia žalobcu nezávislou odborovou organizáciou zamestnancov FR SR, ktorá okrem iného poukazovalo aj na to, že návrh na preloženie colníkov nebol podpísaný prezidentom Finančnej správy, výslovný súhlas k preloženiu daný nebol. Z uvedeného dôvodu bolo porušené ustanovenie § 215 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe colníkov, pričom žalobcovi ani nebola daná možnosť vyjadriť sa k jeho preloženiu a najmä k strate jeho pôvodného platu, bez bližšieho vysvetlenia, čím došlo k porušeniu jeho ústavných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca v odvolaniach namietal, že boli voľné tri miesta colníkov, napr. Vyšné Nemecké a i., no žalovaný sa s touto námietkou nevysporiadal. V tejto súvislosti sa krajský súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, že u žalobcu sa nevyžaduje súhlas s jeho preložením z organizačných dôvodov, avšak, vzhľadom na jeho doterajšiu prax, vzdelanie a okolnosti, za akých bol na začiatku roka 2013 ustanovený do funkcie rozhodnutím zo dňa 31.12.2012, aj platové zatriedenie colníkov sa vykonáva iba v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona o štátnej službe colníkov, ktoré upravuje postup pri takomto zaradení.

1.6 V ostatných žalobných dôvodoch žalobcu, ako je doručovanie či podpisovanie rozhodnutí krajský súd nezistil nezákonnosť v subordinačných vzťahoch FR SR. Zistil však, že podľa príkazu č. 1/2011 MF SR, čl. 7 bod č. 5, v znení jeho dodatkov 1 - 3, ustanovovacia pôsobnosť generálneho riaditeľa sekcie FR SR je platná až po predchádzajúcom súhlase prezidenta finančnej správy. Riaditeľ colného úradu môže ustanovovať do funkcie colníkov aj bez predchádzajúceho súhlasu prezidenta FS. Druhý stupeň personálnej právomoci je určený pre generálneho riaditeľa sekcie FR SR, ako aj ďalších orgánov v ňom

menovaných a tretí stupeň personálnej právomoci je určený pre riaditeľov colného úradu. V tomto prípade bola zachovaná personálna právomoc iba v prípade ustanovovania riaditeľom Colného úradu v Michalovciach.

1.7 Žalobca do odvolania z funkcie pôsobil na odbore inšpekcie FR SR, sekcii inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR, v organizačnej štruktúre podliehajúcej pod prezidenta FR SR, avšak v rozsahu 2. stupňa personálnej právomoci. Generálny riaditeľ sekcii FR SR, po predchádzajúcom súhlase ustanovuje colníkov zaradených na útvaroch v rozsahu svojej riadiacej pôsobnosti. Riadiaca pôsobnosť o odvolaní z funkcie a preložení, ako aj ustanovení do funkcie po preložení bola zachovaná v súlade s čl. 3 bod 2 písm. d/, f/, čl. 7 bod 4 a 5 v znení dodatku č. 3 zo dňa 26.08.2013 rozkazu Ministra financií SR č. 1/2011, v rozsahu 3. stupňa personálnej právomoci, pokiaľ ide o ustanovenie do nižšej funkcie na Colný úrad Michalovce.

1.8 Krajský súd záverom konštatoval, že žalovaný v dôvodoch napadnutých rozhodnutí nevysvetlil, v dôsledku čoho došlo k organizačnej zmene, bez citácie ustanovení § 34 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov, neodôvodnil ani zmenu systemizácie podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, pričom sa dostatočným spôsobom nezaoberal tým, prečo nebolo možné žalobcu zaradiť na tú istú funkciu v tom istom mieste v oblasti colníctva, podľa § 34 ods. 1 predmetného zákona. Odôvodnenie v tom zmysle, že sa nevytvorila nová funkcia, je podľa prvostupňového súdu nedostatočné. Z uvedených dôvodov sa krajský súd už nezaoberal personálnou otázkou, či otázkou doručovania napadnutých rozhodnutí, pretože pre výsledok rozhodnutia žalovaného nemali zásadný vplyv. V ostatných častiach žalobných dôvodov nepovažoval krajský súd námietky, prevažne subjektívneho charakteru, za právne významné.

2.

2.1 Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to proti výroku, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/49901/2014 zo dňa 24.01.2014 ako aj rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcii inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva SR č. 543/429/2013-1010601 zo dňa 12.11.2013 a č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24.01.2014, ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14.11.2013, a to z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v časti napadnutého výroku zrušil a žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného ako vecne správne potvrdil.

2.2 Nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom spočíva podľa žalovaného v tom, ako súd vyhodnotil skutočnosti týkajúce sa organizačnej zmeny vykonanej u žalovaného ku dňu 15.11.2013 v nadväznosti na preloženie žalobcu a jeho následné ustanovenie do funkcie na Colnom úrade Michalovce. K tomu žalovaný v prvom rade považoval za potrebné uviesť, že organizačná zmena vykonaná dňom 15.11.2013, na základe ktorej bol žalobca z dôvodu zrušenia jeho doterajšej funkcie preložený na iný orgán štátnej správy v oblasti colníctva - Colný úrad Michalovce, nebola podmienená zmenou systemizácie podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov tak, ako to nesprávne právne vyhodnotil prvostupňový súd. Personálnym rozkazom prezidenta finančnej správy č. 112/2013-1010702 zo dňa 07.11.2013 žalovaný síce realizoval organizačnú zmenu, ktorou okrem iných funkcií zrušil aj funkciu žalobcu - starší referent špecialista v platovej triede 7, sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, odbor inšpekcie FR SR, oddelenie inšpekcie FR SR, referát Východ, ale uvedená zmena sa uskutočnila v medziach a v rámci schválenej systemizácie miest colníkov na rok 2013.

2.3 Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 532 zo dňa 10. októbra 2012 k návrhu rozpočtu verejnej správy na roky 2013 a 2015 bola okrem iného schválená systemizácia colníkov v štátnej službe na rok 2013. Podľa schválenej systemizácie bolo na rok 2013 určený počet miest colníkov štátnej služby 3305 a objem finančných prostriedkov na služobné príjmy v štátnej službe 38.858.793,- €. V nadväznosti na uvedené minister financií Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) následne po predchádzajúcom

návrhu prezidenta finančnej správy určil v rámci schválenej systemizácie od 1. januára 2013 počet miest colníkov zaradených do platových tried.

2.4 Rozpočtovým opatrením č. 27/2013 zo dňa 08.03.2013 Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „MF SR“) na základe splnomocnenia vlády Slovenskej republiky upravilo záväzné ukazovatele štátneho rozpočtu na rok 2013 schválené pre žalovaného. Po uvedenej zmene v systemizácii colníkov v štátnej službe na rok 2013 bol systemizovaný stav colníkov v počte 3134. Na základe návrhu prezidenta finančnej správy zo dňa 15.03.2013 následne minister upravil počet miest colníkov zaradených do platových tried.

2.5 Z vyššie uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že systemizácia colníkov v štátnej službe na rok 2013 bola v priebehu roka 2013 zmenená len raz, a to uvedeným rozpočtovým opatrením MF SR, keď z pôvodne určených 3305 miest colníkov bolo po zmene v systemizácii 3134 colníkov v štátnej službe. Ďalšie úpravy systemizácie predvídané v ustanovení § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov u žalovaného v priebehu roka 2013 nenastali. Už zo samotnej definície oprávnenia ministra, ktoré je upravené v § 5 ods. 4 zákona o štátnej službe colníkov vyplýva, že tento môže v rámci systemizácie určovať na návrh prezidenta finančnej správy počet miest colníkov zaradených do platových tried. Daným postupom nedochádza k zmene systemizácie, len k úprave počtu miest colníkov zaradených do platových tried. Takáto zmena bola u žalovaného realizovaná v novembri 2013, keď žalovaný listom zo dňa 10.10.2013 požiadal MF SR o úpravu počtu miest colníkov zaradených v platových triedach bez dopadu na schválenú systemizáciu colníkov v štátnej službe na rok 2013 určenú v počte 3134. Dôvodom navrhutej úpravy boli organizačné zmeny na colných úradoch. Minister listom zo dňa 25.10.2013 na základe takto predloženého návrhu upravil počet miest colníkov zaradených do platových tried. Na základe uvedeného bol u žalovaného v rámci schválenej úpravy od 1. novembra 2013 určený počet miest colníkov zaradených do platovej triedy 7 v počte 174.

2.6 Prezidentovi finančnej správy z ustanovenia § 5 ods. 4 druhá veta zákona o štátnej službe colníkov vyplývajú osobitné právomoci týkajúce sa určenia počtu miest colníkov zaradených do platových tried v jednotlivých orgánoch štátnej správy v oblasti colníctva v nadväznosti na ich pôsobnosť a organizačnú štruktúru. Na realizáciu tejto právomoci prezidenta finančnej správy sa v zmysle zákona o štátnej službe colníkov nevyžaduje ani predchádzajúci súhlas ministra. Prezident finančnej správy je oprávnený samostatne rozhodnúť akým spôsobom prerozdeli počty miest colníkov zaradených do platových tried v jednotlivých orgánoch štátnej správy v oblasti colníctva (Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, colné úrady, Kriminálny úrad finančnej správy). Týmto spôsobom zákon umožňuje prezidentovi finančnej správy postupovať pri určovaní počtu miest v rámci schválenej systemizácie a v súlade s určeným stavom zaradenia colníkov do platových tried, podľa aktuálnej potreby a účelnosti ich využitia v rámci jednotlivých orgánov štátnej správy v oblasti colníctva. Žalovaný považuje za potrebné zdôrazniť, že danú právomoc prezident finančnej správy realizuje len v medziach a na základe schválenej systemizácie na príslušný rok.

2.7 K personálnemu rozkazu prezidenta finančnej správy č. 112/2013-1010702 zo dňa 07.11.2013 (ďalej aj ako „Personálny rozkaz“), žalovaný uviedol, že tento bol vydaný za účelom zabezpečenia kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu štátnej služby colníkov na Finančnom riaditeľstve Slovenskej republiky. Týmto rozhodnutím prezident finančnej správy v súlade s § 5 ods. 4 druhá veta zákona o štátnej službe colníkov realizoval svoju právomoc a vykonal organizačné a systemizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtu colníkov na jednom z orgánov štátnej správy v oblasti colníctva - na Finančnom riaditeľstve Slovenskej republiky. Personálnym rozkazom boli s účinnosťou od 15.11.2013 okrem iného zrušené 2 miesta colníkov vo funkcii starší referent špecialista zaradené v platovej triede 7, sekcia inšpekcie a vnútornej kontroly, odbor inšpekcie FR SR, oddelenie inšpekcie FR SR, referát Východ. Jedno zo zrušených miest bolo do 14.11.2013 obsadené žalobcom. Žalovaný spresnil a zdôraznil, že boli zrušené dve identické miesta colníkov u žalovaného, a nie jedno, ako to prvostupňový súd nesprávne v odôvodnení svojho rozsudku uviedol. Týmto rozhodnutím však nedošlo k zmene systemizácie podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov a ani k zmene systemizovaných miest colníkov zaradených do platových tried určených ministrom, tak ako to v odôvodnení napadnutého

rozsudku uviedol prvostupňový súd. Maximálny stav miest colníkov zaradených do platovej triedy 7, ktorý bol ku dňu 1. novembra 2013 určený ministrom v počte 174, zostal aj po 15.11.2013 zachovaný. Žalovaný mal ku dňu 14.11.2013 vytvorených na základe schválenej systemizácie 167 miest colníkov zaradených do platovej triedy 7, pričom z toho 164 miest colníkov bolo obsadených a 3 miesta colníkov bolo voľných. Po organizačnej zmene dňa 15.11.2013 bol stav vytvorených miest colníkov zaradených do platovej triedy 7 v počte 163, keď 162 miest bolo obsadených a 1 miesto colníkov zaradených v platovej triede 7 bolo voľné. Z uvedeného je podľa žalovaného zrejmé, že prvostupňovým súdom určený dôvod zrušenia žalobou napadnutých rozhodnutí žalovaného, keď prvostupňový súd nemal z administratívneho spisu za preukázané, že došlo k zmene systemizovaných miest v priebehu roka neobstojí z hľadiska zákonnosti. Organizačné zmeny realizované ku dňu 15.11.2013 boli u žalovaného uskutočnené v súlade a v medziach schválenej systemizácie colníkov v štátnej službe na rok 2013. Preto nebolo ani dôvodné hľadať a skúmať ich príčinnú súvislosť vo väzbe na prípadnú zmenu systemizácie a osobitne sa týmto zaoberať v rámci žalobou napadnutých rozhodnutí. Žalovaný tvrdil, že dostatočným podkladom a dôvodom na vydanie Personálneho rozkazu zo dňa 07.11.2013 bola skutočnosť týkajúca sa posúdenia, resp. vyhodnotenia účelnosti a opodstatnenosti miest colníkov navrhnutých príslušnými nadriadenými na zrušenie v rámci ich organizačného útvaru.

2.8 Žalovaný sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že miesto žalobcu bolo predmetom systemizácie, a preto aj jeho zmena podliehala pred vykonanou organizačnou zmenou schváleniu v zmysle § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov. Čo je predmetom systemizácie upravuje § 5 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, podľa ktorého sa systemizáciou rozumie počet miest colníkov v štátnej službe v nadväznosti na pôsobnosť a organizačnú štruktúru orgánov štátnej správy v oblasti colníctva. Jej súčasťou je aj objem finančných prostriedkov na služobné príjmy colníkov v štátnej službe. Schválená systemizácia v zmysle zákona neobsahuje a ani neurčuje konkrétne miesta colníkov v štátnej službe, len ich celkový počet. To, akým spôsobom sa uvedené miesta colníkov v štátnej službe rozdelia v rámci jednotlivých orgánov v štátnej správy v oblasti colníctva je na úvahe a konečnom rozhodnutí prezidenta finančnej správy. Pri tomto postupe prezident finančnej správy musí dodržať a rešpektovať stav počtu miest colníkov zaradených v platových triedach určený ministrom.

2.9 Krajským súdom zrušené rozhodnutie o preložení žalobcu obsahovalo podľa žalovaného všetky relevantné náležitosti v zmysle § 230 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov. V súlade s Rozkazom ministra financií Slovenskej republiky č. 1/2011 zo dňa 22.12.2011 v znení dodatku č. 3 (ďalej aj ako „rozkaz ministra č. 1/2011“), ktorým bol určený rozsah právomoci nadriadených vo veciach služobného pomeru v štátnej službe colníkov (personálna a disciplinárna právomoc), toto rozhodnutie vydal nadriadený s 2. stupňom personálnej právomoci - generálny riaditeľ sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR. V čl. 7 ods. 3 rozkazu ministra č. 1/2011 je upravená ustanovovacia pôsobnosť generálneho riaditeľa sekcie. Ten môže nadriadených colníkov vymenovať, resp. radových colníkov ustanoviť do funkcie len po predchádzajúcom súhlase prezidenta finančnej správy. Naproti tomu v čl. 3 je upravené ostatná pôsobnosť generálneho riaditeľa sekcie vo vzťahu k colníkom, ktorých už ustanovil do funkcie. Ostatná právomoc, medzi ktorú patrí preloženie, a odvolanie z funkcie colníka, nie je podmienená súhlasom prezidenta finančnej správy. Okrem iného poukázal žalovaný na skutočnosť, že súhlas prezidenta finančnej správy bol preukázateľne daný už v Personálnom rozkaze č. 112/2013-1010702 zo dňa 7. novembra 2013. Z obsahu Personálneho rozkazu vyplynula výslovná povinnosť určená riaditeľom príslušných sekcií FR SR, aby zabezpečili jeho realizáciu a dodržiavanie, a teda vykonali potrebné súvisiace úkony spojené s touto organizačnou zmenou. Zrušené rozhodnutie o preložení žalobcu vydané generálnym riaditeľom sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR bolo takým právnym úkonom, ktorým sa realizovali uvedené organizačné zmeny.

2.10 K ustanoveniu § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov žalovaný uviedol, že zákonom určená povinnosť postupovať v prípade zrušenia doterajšej funkcie colníka v dôsledku organizačnej zmeny spôsobom prevedenia colníka na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, je prioritou v prípade, že takéto prevedenie je možné v podmienkach príslušného orgánu štátnej správy v oblasti colníctva zrealizovať. Ďalšie zákonné možnosti postupu vo vzťahu k colníkovi dotknutému organizačnou zmenou, majú z hľadiska ich kategorizácie rovnocenný charakter. To znamená, že zákon o

štátnej službe colníkov vo svojich ustanoveniach neurčuje, ktorý typ preloženia colníka má prednosť pred iným. Aj napriek tejto skutočnosti sa príslušný nadriadený s personálnou právomocou - generálny riaditeľ sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR v odôvodnení svojho rozhodnutia o preložení žalobcu zaoberal aj možnosťou vo vzťahu k jeho preloženiu v rámci Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, pričom k tomu nebol zaviazaný zákonom.

2.11 Ku skutočnosti, že nebol daný súhlas k preloženiu zo strany nezávislej odborovej organizácie zamestnancov FR SR a že návrh na preloženie colníkov nebol podpísaný prezidentom finančnej správy žalovaný uviedol, že preukázateľný dôvod na takéto konštatovanie krajského súdu nie je v administratívnom spise ničím podložený, a tieto zistenia súdu nevyplývajú z riadne zisteného skutkového stavu. Je neštandardné, aby súd bez ďalšieho potrebného dokazovania vo veci, len na podklade domnienky uvedenej v liste nezávislej odborovej organizácie zamestnancov FR SR vyhodnotil, že návrh na preloženie colníkov - zaslaný na prerokovanie zo dňa 06.11.2013 pod č. listu 1010601/1/532970/2013, nie je podpísaný prezidentom finančnej správy. Žalovaný jednoznačne tvrdil, že predmetný list - návrh na preloženie colníkov, podpísal štatutárny zástupca Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, prezident finančnej správy, Ing. A. Z.. Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení konštatoval niečo iné, mal to podložiť osobitným dokazovaním, čo sa však nestalo. Z § 215 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe colníkov vyplýva, že služobný úrad je povinný vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom návrh na prevedenie alebo na preloženie colníka na inú funkciu z dôvodu organizačných zmien. V žiadnom z ustanovení zákona o štátnej službe colníkov nie je upravené, že na preloženie colníka sa vyžaduje výslovný súhlas odborového orgánu. Z administratívneho spisu podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný svoju povinnosť vopred prerokovať návrh na preloženie colníkov z dôvodu organizačných zmien plánovaných ku dňu 15.11.2013, legálne splnil. Z uvedeného dôvodu bolo pre žalovaného nepochopiteľné, akým spôsobom tieto skutočnosti posúdil prvostupňový súd, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný porušil ustanovenie § 215 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe colníkov.

2.12 Žalovaný nesúhlasil s tým, že konal v rozpore s § 213 ods. 4 zákona o štátnej službe colníkov, nakoľko rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR Č. 1010601/1/1223/2013 zo dňa 28.06.2013, ktoré žalobca neskôr odvolaním napadol, obsahovalo riadne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok.

3.

3.1 Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil. Žalobca v prvom rade namietal, že žalovaný nepodal odvolanie v zákonnej lehote.

3.2 K zmene systematizácie žalobca uviedol, že zmena systematizácie v rámci 7. platových tried bola vykonaná v rámci roka 2013 len raz, no samotný počet týchto tried, ktoré boli obsadené a tiež boli voľné, ako to vyplýva aj z príloh zaslaných žalovaným, nezakladali právo ani povinnosť žalovaného, aby ich jednoducho zrušil v rámci sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly finančného riaditeľstva. Minister určil pre 7. platovú triedu celkom 174 miest (list Ministerstva financií SR č. MF/023951/2013-221 zo dňa 25.10.2013). Keďže bolo obsadených len 162 miest, voľných bolo ešte 12 miest v platovej triede 7. Z listu Ministerstva financií SR č. MF/023951/2013-221 zo dňa 25.10.2013 podľa žalobcu vyplýva, že úprava počtu miest colníkov do platových tried od 01.11.2013 je z dôvodu organizačných zmien, ktoré vyplynuli z nového organizačného poriadku colných úradov.

3.3 Organizačné zmeny na colných úradoch boli podmienené novými organizačnými poriadkami pre colné úrady. No tieto zmeny sa netýkali Finančného riaditeľstva SR, ktoré v tom čase nebolo menené organizačným poriadkom. Žalobca bol v tom čase colník sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly finančného riaditeľstva a nie colníkom niektorého z colných úradov, ani colníkom sekcie colných úradov ani sekcie colnej a daňovej finančného riaditeľstva. Úprava platových tried sa týkala colníkov colných úradov, maximálne colníkov sekcie colných úradov alebo sekcie colnej a daňovej finančného riaditeľstva. Na základe organizačných zmien colných úradov došlo k odvolaniu žalobcu, colníka

finančného riaditeľstva, ktorý nebol v žiadnom služobnom vzťahu (pomere) k colným úradom a následne bol ustanovený do nižšej funkcie, teda platovej triedy, hoci bolo voľných až 12 miest platovej triedy 7, čo žalovaný priznal až v rámci súdneho konania, kedy podal odvolanie voči rozsudku, ktorý nie je v jeho prospech.

3.4 Žalobca sa plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu v tom, že žalovaný bez citácie ustanovenia § 34 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov nevysvetlil v dôsledku čoho došlo k organizačnej zmene, neodôvodnil ani zmenu systematizácie podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, pričom sa dostatočným spôsobom nezaoberal ani s tým, prečo nebolo možné žalobcu zaradiť na tú istú funkciu v tom istom mieste v oblasti colníctva podľa § 34 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov. Žalobca súhlasil s názorom krajského súdu, že odôvodnenie v tom zmysle, že sa nevytvorila nová funkcia, je nedostatočné.

3.5 Zmena systematizácie sa týkala len colných úradov, a teda pre každý colný úrad bol vyhotovený nový organizačný poriadok. Vo vnútornej štruktúre finančnej správy je nadriadeným útvarom colných úradov v rámci finančného riaditeľstva, sekcia daňová a colná, resp. sekcia colných úradov. Tieto sekcie majú aj osobitné pracoviská, ktoré sú situované na jednotlivých colných úradoch. Je teda podľa žalobcu logické, že táto organizačná zmena sa pravdepodobne dotýkala aj sekcie colnej a daňovej a nie sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly. Do 14.11.2013 bolo na odbore inšpekcie, referát Východ 7 colníkov, z toho 6 z oddelenia inšpekcie (2 colníci pracovisko Košice, 2 colníci pracovisko Michalovce a 2 colníci pracovisko Prešov - žalobca a pplk. T.). Siedmy colník bol analytik z ďalšieho oddelenia inšpekcie a pôsobil na pracovisku Košice. Tu treba podľa žalobcu uviesť, že z týchto siedmich colníkov mali piati colníci pridelenú platovú triedu 7 a dvaja colníci platovú triedu 6 (analytik a inšpektor z pracoviska Košice). Keďže v rámci odboru inšpekcie bolo celkom 6 platových tried 7 a bolo obsadených len 5 platových tried 7, aj tu bola minimálne voľná jedna platová trieda 7, už z trinástich voľných platových tried 7 (ako už je uvedené vyššie). Ani tu teda podľa žalobcu argumentácia žalovaného o tom, že žalobcu nebolo možné previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby v rámci finančného riaditeľstva, neobstojí. V rámci odboru inšpekcie, referátu Východ bola tiež voľná jedna funkcia v platovej triede 7 a keďže nebola zrušená ani žalobcova platová trieda 7 a ani platová trieda 7 priznaná do 14.11.2013 aj pplk. T., boli tu vlastne voľné až 3 platové triedy 7 v rámci odboru inšpekcie, referátu Východ a teda konanie žalovaného bolo v rozpore s § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov, pričom žalobca uviedol zásadnú skutočnosť, že do pozície colníka sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR bol ustanovený na podklade Organizačného poriadku finančného riaditeľstva, ktorý sa stal účinným od 01.01.2013, a preto organizačná zmena mohla byť vykonaná len na podklade zmeny alebo vydaním nového organizačného poriadku finančného riaditeľstva a nie na podklade zmeny organizačných poriadkov colných úradov.

3.6 Argumentácia žalovaného, že pracovisko inšpekcie Prešov, kde pôsobil žalobca aj s kolegom pplk. Ing. T. bolo neefektívne a málo kvalitné, podľa žalobcu neobstojí. Neefektívnosť bola už v tom, že dvaja (žalobca a pplk. T.) inšpektori začiatkom roka 2013 boli preložení z Košíc do Prešova, pričom pôsobili na dvoch miestach, ako na Colnom úrade Prešov, tak aj na Daňovom úrade Prešov v rámci Prešovského kraja, nevynímajúc ani agendu pracoviska Poprad, ktoré dovtedy nebolo obsadené, hoci značnú časť inšpekčnej činnosti bola vykonávaná aj v rámci Košického kraja. Žalobca taktiež podotkol, že spolu s kolegom pplk. T. plnili najnáročnejšie úlohy v rámci inšpekčnej činnosti, a to aj v osobitnom utajovanom režime, aj v spolupráci s inými represívnymi zložkami (ako napr. NAKA PZ a pod.), nevynímajúc ani medzinárodnú spoluprácu. V žiadnom prípade tu nemožno hovoriť o neefektívnosti tohto pracoviska, ktoré pokrývalo mimoriadne širokú oblasť agendy, a to nielen v teritoriálnom rozsahu jednotlivých krajov.

3.7 Personálny rozkaz, a teda ďalšie konanie žalovaného je podľa žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, zaužívanou praxou a je diskriminačné. Išlo vlastne o organizačnú zmenu colných úradov, ktorá sa vôbec nedotýkala sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly FR SR.

3.8 Samotná organizačná zmena, ktorá bola vo vzťahu k žalobcovi protizákonná, bola aj pre odborový

orgán neprehľadná a nemohla sa dotýkať žalobcu ako colníka sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly, keďže išlo o organizačnú zmenu colných úradov a jemu nadriadených útvarov v rámci administratívneho konania a personálnej právomoci v rámci služobného pomeru colníkov colných úradov. Preto ani odborový orgán neudelil výslovný súhlas k zmene služobného zaradenia žalobcu. Argumentácia žalovaného, že organizačná zmena bola vopred prerokovaná s odborovým orgánom je podľa žalobcu účelová. Podľa listu prezidenta FS č. 1010601/1/532970/2013 zo dňa 6.11.2013, je zrejmé, že žalovaný požiadala odborový orgán o prerokovanie organizačnej zmeny listom dňa 06.11.2013 a odpoveď na túto žiadosť bola odborovým orgánom vyhotovená až 11.11.2013. Spomínaný Personálny rozkaz č. 112/2013-1010702 mal byť teda vydaný najskôr 11.11.2013 a nie predčasne pred stanoviskom odborového orgánu a to dňa 07.11.2013, čo je v rozpore aj s § 215 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe colníkov, rovnako aj v rozpore s Kolektívnou zmluvou. Aj tvrdenie žalovaného, že predmetné organizačné zmeny boli vopred prerokované s odborovými orgánmi sú účelové a zmaťochné. Dokonca podľa prvostupňového súdu, návrh na preloženie nebol podpísaný prezidentom a výslovný súhlas k preloženiu daný nebol.

3.9 Záverom žalobca konštatoval, že konanie žalovaného je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o štátnej službe colníkov a porušuje jeho základné ústavné práva a slobody. Konaním žalovaného bol žalobca degradovaný, zásadným spôsobom bol zamedzený jeho kariérny a profesijný postup a rast. Žalobcovi bol znížený služobný plat, dostal sa do prostredia, ktoré bolo predmetom jeho inšpekčnej činnosti a hlavne predmetom boja proti korupcii v radoch colníkov, čo znamenalo aj mimoriadne náročnú adaptáciu na nové pracovné podmienky a sťaženie spoločenského uplatnenia. Colná pobočka Maťovce je vzdialená od bydliska žalobcu takmer 90 km, pričom priame dochádzanie na toto pracovisko verejnou dopravou nie je možné a zo strany žalovaného bolo žalobcovi odopierané preplácanie cestovných náhrad. Tiež finančná správa nedisponuje ubytovacími kapacitami v tejto lokalite. Táto zásadná zmena, vykonaná protiprávne dňa 14.11.2015 má zásadný vplyv aj na riadne fungovanie rodiny žalobcu, ako aj riadny a zdravý vývoj a rast jeho troch maloletých detí (syn 10 rokov a dcéry, 8 a 4 roky).

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

4.2 Podľa § 244 ods. 1 a 2 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p.

4.4 Podľa § 250i ods. 3 O.s.p., úlohou súdu v správnom konaní pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav a či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou

postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

4.5 Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu v rozsahu, v ktorom bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/49091/2014 zo dňa 24.01.2014 v spojení s rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 543429/2013-1010601 zo dňa 12.11.2013, rozhodnutie žalovaného č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24.01.2014 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14.11.2013. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce.

4.6 Rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva SR č. 543429/2013-1010601 zo dňa 12.11.2013 bol žalobca preložený podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov na Colný úrad Michalovce a súčasne bol odvolaný ku dňu 14.11.2013 z dovtedajšej funkcie. Rozhodnutím č. 1010604/1/49091/2014 zo dňa 24.01.2014 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie generálneho riaditeľa sekcie inšpekcie a vnútornej kontroly Finančného riaditeľstva SR č. 543429/2013-1010601 zo dňa 12.11.2013.

4.7 Rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14.11.2013 bol žalobca ustanovený do funkcie hlavný colný referent (4004) Pobočky Colného úradu Maťovce, úseku colného, Colného úradu Michalovce, miesto výkonu štátnej služby Maťovce a súčasne bol žalobca zaradený do 5. platovej triedy. Rozhodnutím č. 1010604/1/47754/2014 zo dňa 24.01.2014 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 482/2013-1010601 zo dňa 14.11.2013.

4.8 Podľa § 3 zákona o štátnej službe colníkov, v orgáne štátnej správy v oblasti colníctva v mene štátu koná a rozhoduje vo veciach služobného pomeru podľa tohto zákona minister financií Slovenskej republiky (ďalej len „minister“), ak tento zákon neustanovuje inak, a v rozsahu ním ustanovenom ďalšie orgány (ďalej len „nadiadnený“).

4.9 Podľa § 5 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, systemizácia v štátnej službe (ďalej len „systemizácia“) určuje počet miest colníkov v štátnej službe v nadväznosti na pôsobnosť a organizačnú štruktúru orgánov štátnej správy v oblasti colníctva. Súčasťou systemizácie je objem finančných prostriedkov na služobné príjmy colníkov v štátnej službe.

4.10 Podľa § 5 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov, návrh systemizácie pripravuje na základe organizačnej štruktúry orgánov štátnej správy v oblasti colníctva Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

4.11 Podľa § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, systemizáciu na každý rozpočtový rok schvaľuje vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) pri prerokúvaní návrhu zákona o štátnom rozpočte na príslušný rok; úpravu systemizácie vykoná ministerstvo na základe zákona o štátnom rozpočte na príslušný rok. V priebehu roka úpravu systemizácie na základe zákona o štátnom rozpočte môže vykonať vláda alebo na základe jej splnomocnenia minister.

4.12 Podľa § 5 ods. 4 zákona o štátnej službe colníkov, minister na návrh prezidenta určí v rámci systemizácie počet miest colníkov zaradených do platových tried. Prezident určí počet miest colníkov zaradených do platových tried v jednotlivých orgánoch štátnej správy v oblasti colníctva v nadväznosti na ich pôsobnosť a organizačnú štruktúru.

4.13 Podľa § 5 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov, obsadzovanie miest colníkov vo všetkých

druhoch štátnej služby možno uskutočniť len za predpokladu, že miesto je vytvorené podľa schválenej systemizácie a je voľné.

4.14 Podľa § 34 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, colník v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na tú istú alebo na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo na iný orgán štátnej správy v oblasti colníctva (ďalej len „preloženie“), ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože

- a) v dôsledku organizačných zmien došlo k zrušeniu jeho doterajšej funkcie,
- b) podľa rozhodnutia služobného posudkového lekára dlhodobo stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon doterajšej funkcie,
- c) nie je oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami príslušného stupňa, ktorý sa vyžaduje na výkon funkcie,
- d) podľa záveru služobného hodnotenia nie je spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu,
- e) v dôsledku právoplatne uloženého trestu zákazu činnosti alebo disciplinárneho opatrenia zákazu činnosti nemôže vykonávať doterajšiu funkciu,
- f) bol odvolaný z funkcie, do ktorej bol vymenovaný, alebo
- g) je osobou blízkou nadriadenému alebo inému colníkovi a podlieha jeho pokladničnej alebo účtovnej kontrole, alebo je osobou blízkou tomu, kto by mohol ovplyvniť jeho nezávislosť v colnom konaní,
- h) ako vyšetrovateľ čakateľ nezložil záverečnú vyšetrovateľskú skúšku,
- i) nespĺnil ďalšie predpoklady podľa § 11 ods. 2,
- j) sa do tejto funkcie ustanoví alebo vymenuje podľa § 143 ods. 8 prvej vety colníčka alebo colník, ktorým sa skončila rodičovská dovolenka podľa § 143 ods. 2.

4.15 Podľa § 34 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov, organizačnou zmenou sa na účely tohto zákona rozumie zmena, pri ktorej sa zrušila doterajšia funkcia colníka a

- a) nevytvorila sa nová funkcia,
- b) vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činností alebo
- c) vytvorila sa nová funkcia s rovnakou náplňou činností na inom orgáne štátnej správy v oblasti colníctva.

4.16 Podľa § 230 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoty, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením.

4.17 Podľa § 230 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

4.18 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku, obmedzil sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p.

„Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zaručujú, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom

právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav vecí“ (judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky, IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06).

4.19 Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 87/2014 zo dňa 10.09.2014 konštatoval, že „orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchyliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho - ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu“.

4.20 Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 185/2014 zo dňa 13.11.2014 „... je povinnosťou orgánov verejnej moci oprávnených právomocou rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým je spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie [a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov; detailnosť a obsažnosť odôvodnenia rozhodnutia môže byť v špecifických prípadoch zákonom výslovne zúžená, napríklad vzhľadom na vyhovenie všetkým účastníkom konania alebo vzdanie sa opravného prostriedku všetkými účastníkmi konania a pod., obe vyplývajú z čl. 46 ods. 1 ústavy ...“.

4.21 Najvyšší súd SR na tomto mieste zdôrazňuje, že pred súdom nemôže obstať dodatočné zdôvodnenie alebo rozšírenie dôvodov napadnutého rozhodnutia urobené v rámci vyjadrenia k žalobe žalovaným, pretože keď nebol riadnym procesným postupom v konaní pred orgánom prvého stupňa zistený úplne skutočný stav veci, nie je ho možné takto dopĺňať. Správny orgán nemôže svojím vyjadrením v správnom súdnictve nahrádzať odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

4.22 Obsah písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia je súčasne „dôkazom“, ktorým sa správny súd v rámci zisťovania skutkového stavu nevyhnutného pre vydanie rozhodnutia zaoberá. Občiansky súdny poriadok, ale najmä správny poriadok kladú na obsah rozhodnutia určité zákonné požiadavky, ktoré v prípade ich nesplnenia znamenajú jeho vadu a sú dôvodom pre jeho zrušenie správnym súdom. Možno ich definovať aj ako negatívne podmienky zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Tieto podmienky boli následne presnejšie definované aj neustále vznikajúcou judikatúrou slovenských súdov. Určitosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia správneho orgánu sú základnými požiadavkami jeho zákonnosti. Nesprávny je teda postup správneho orgánu, ktorý sa vo vyjadrení k žalobe v správnom súdnictve pokúša doplniť obsah napadnutého rozhodnutia skutočnosťami, ktoré mali byť obsiahnuté už v rozhodnutí samotnom. Nemožno považovať za doplnenie odôvodnenia rozhodnutia taký postup žalovaného, ktorý v písomnom vyjadrení uvedie rozsiahlejšiu argumentáciu podporujúcu dôvody rozhodnutia. Žalovaný podľa názoru Najvyššieho súdu SR môže prostredníctvom svojho vyjadrenia uplatniť procesné námietky, ktoré môžu spočívať napríklad v tom, že žaloba nebola podaná včas alebo osobou, ktorá na to nie je oprávnená, alebo napríklad vzniesť námietku miestnej alebo vecnej nepríslušnosti konajúceho súdu, prípadne namietnuť existenciu niektorých z prekážok konania v správnom súdnictve.

4.23 Vyjadrenie žalovaného má nezastupiteľný význam aj v tom, že súd zisťuje skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej nie len zo žaloby, ale získava právne relevantné informácie aj od žalovaného správneho orgánu.

4.24 Žalovaný tak môže s úspechom namietať bezdôvodnosť žalobcom navrhnutého dokazovania vzhľadom k tomu, že dôkaz už bol vykonaný, resp. jeho vykonaním sa nepreukázuje skutočnosť potrebná pre vydanie rozhodnutia súdu. Vyjadrenie žalovaného v správnom súdnictve predstavuje základný nástroj procesnej obrany žalovaného v správnom súdnictve. V tomto konaní založenom na zásade kontradiktórnosti konania predstavuje súčasne nevyhnutný nástroj potrebný pre uplatnenie procesných námietok, ale nemôže svojim vyjadrením v správnom súdnictve nahrádzať odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

4.25 Najvyšší súd SR zhodne s krajským súdom je názoru, že z administratívneho spisu nevyplýva, čo bolo podkladom pre vydanie predmetných rozhodnutí podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, pričom žalovaný ani v rozhodnutí, okrem finančných prostriedkov neuviedol, v dôsledku čoho sa musela v priebehu roka 2013 vykonať zmena systematizácie.

4.26 Krajský súd správne podotkol, že súčasťou personálneho rozkazu prezidenta FR SR je tabuľka, z ktorej vyplývajú zmeny na sekcii daňovej a colnej. Uvádza sa v nej, že sa ruší jedno miesto: starší referent špecialista, avšak podľa tabuľky sekcie, inšpekcie a vnútornej kontroly vypracovanej Mgr. J. T. a ďalšími pracovníkmi FR SR k 14.11.2013, pôvodné miesta na referáte Východ na odbore inšpekcie, predstavovali spolu 6 miest. V administratívnom spise nie je žiadna zmienka o tom, z akých organizačných zmien muselo dôjsť koncom roka 2013 k zrušeniu posudzovanej funkcie žalobcu. Ak pracovná náplň stanovená pre žalobcu nevyhovovala práve k 14.11.2013, potom dôvodom na zmenu systematizácie mohol byť iba ďalší rozpočtový rok 2014, na základe postupu, uvedeného v ustanovení § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov. Žalovaný sice v dôvodoch napadnutých rozhodnutí uviedol, že sa nevytvorila nová funkcia, ale neuviedol z akých pracovných dôvodov došlo k zrušeniu doterajšej, teda k zníženiu počtu systematizovaných miest na konci roka 2013. To, že bolo potrebné posilniť Schengenskú hranicu, prípadne, že doterajšia práca bola neefektívna, nebolo ničím zdôvodnené.

4.27 Tak, ako vecne správne uviedol krajský súd, ustanovenie § 34 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe, nie je možné chápať tak, že dôjde k zrušeniu systematizovaného miesta bez postupu, ktorý stanovuje zákon a automaticky sa nevytvorenie novej funkcie chápe ako nový dôvod pre použitie ust. § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov. V prípade žalobcu bolo miesto predmetom systematizácie, preto aj jeho zmena podlieha pred jeho vykonanou organizačnou zmenou schváleniu v zmysle ustanovenia 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov.

4.28 Žalovaný v napadnutých rozhodnutiach zrozumiteľne nevysvetlil, v dôsledku čoho došlo k organizačnej zmene, bez citácie ust. § 34 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe colníkov neodôvodnil ani zmenu systematizácie podľa ust. § 5 ods. 3 zákona o štátnej službe colníkov, pričom sa dostatočným spôsobom nezaoberal tým, prečo nebolo možné žalobcu zaradiť na tú istú funkciu v tom istom mieste oblasti colníctva, podľa ust. § 34 ods. 1 zákon o štátnej správe colníkov. Odôvodnenie je nedostatočné podľa odvolacieho súdu aj v tom zmysle, že sa uvádza len, že sa nevytvorila nová funkcia.

4.29 Pretože prvostupňové ani druhostupňové rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu požiadavky na odôvodnenie rozhodnutí nespĺňalo, bolo potrebné rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť ako rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Odvolací súd podotýka, že zrušenie rozhodnutí žalovaného ako nepreskúmateľných pre nedostatok dôvodov v danej veci nebolo dôsledkom posudzovania účelnosti a vhodnosti rozhodnutia vydaného na základe zákonom povolenej voľnej úvahy v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. Práve tým, že žalovaný svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, znemožnil tak správne súdu, aby vôbec posúdil, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, teda prakticky znemožnil vecný súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí.

4.30 Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

4.31 O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, avšak z obsahu spisu súd zistil, že žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli.

4.32 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade bolo odvolacie konanie začaté pred 1. júlom 2016, preto odvolací súd procesne postupoval podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.